

IV tromesečje

Subota, 3. oktobar

SUSRETI S BOGOM

»Nego ustani i stani na noge svoje; jer ti se za to javih da te učinim slugom i svjedokom ovome što si vidio i što ću ti pokazati.«

(Dela 26,16)

Bog je delovao u vašem životu mnogo pre nego što ste počeli da saradujete sa Njim. Gospod je znao za vaše postojanje pre nego što je vreme počelo i On je znao šta sve možete da uradite sa svojim životom (Jerejima 1,5; Psalmi 139,13). Pre nego što je apostol Pavle doživeo obraćenje na putu za Damask, Isus ga je poznao i imao je ideju o posebnom zadatku za njega. Ali Isus je taj zadatak otkrio tek nakon Pavlovog obraćenja (Dela 9,15). Pavle je bio toliko pogrešno usmeren, iako iskren u svojim naporima da služi Bogu, da je ratovao protiv hrišćana. Iako je Bog znao šta želi da Pavle uradi za Njega, čekao je da mu to otkrije kada je privukao Pavlovu pažnju i kada je postao njegov Gospod.

To znači da Gospod ne prilazi ljudima otkrivajući im šta mogu da urade za Njega. On ih susreće u cilju da im otkrije svoje aktivnosti i da ih pozove da se uključe u Njegovo delo. Susret sa Bogom zahteva od ljudi da se usklade sa Božjom voljom i aktivnostima koje im On otkriva. Bog nikada ne komunicira sa ljudima samo reda radi, da bi im preneo neku lepu duhovnu poruku za taj dan. On nam se nikada ne obraća samo sa ciljem da umnoži naše biblijsko znanje. Gospod na umu ima mnogo važnije stvari koje želi da nam otkrije, bez obzi-

ra koliko su navedene stvari važne i korisne. Kada nam Bog otkriva svoja dela, On nas poziva da se uključimo u posao koji On već obavlja u korist ljudi.

Da li ste spremni da se susretnete sa Bogom danas? Nemojte tražiti da Ga čujete osim ako, kao Pavle, niste spremni da kažete: »Šta želiš Gospode da činim?«

Subota, 10. oktobar

BOŽJA OBEĆANJA SU »DA«

»Jer koliko je obećanja Božijeh, u njemu su da, i u njemu amin, Bogu na slavu kroz nas.« (2. Korinćanima 1,20)

Bog održi svako obećanje koje izrekne. Kada hodamo u bliskom zajedništvu sa Hristom, imamo sigurnost da nam je dostupno svako obećanje koje je Bog ostavio u Svetom pismu. Ova istina bi trebalo da nas potakne da istražujemo ta obećanja i da razmišljamo o njihovom potencijalu za naš život.

Isus je obećao da kada tražimo nešto po Njegovoj volji, On će nam i dati to što tražimo (Jovan 16,23). Ovo obećanje je dostupno svakom hrišćaninu. Ako pitate Boga da li se ovo obećanje odnosi na vas, Njegov odgovor je pozitivan. Da! Ako niste doživeli ovo obećanje, to ne menja činjenicu da ga je Bog izgovorio. Možda ćete morati da tražite Božji odgovor na pitanje zašto se Njegova obećanja još nisu u potpunosti ostvarila u vašem iskustvu.

Pavle je tvrdio da je ispitao svako od ovih obećanja u svom životu i shvatio da su ona u potpunosti istinita. Upravo zato je mogao da piše o »prevelikom bogatstvu Njegove dobrote na nama u Hristu Isusu« (Efescima 2,7), i o »neiskazanom bogatstvu Hristovom« (Efescima 3,8). Pavle je otkrio bogatstvo Božjih obećanja i uživao u njihovom obilju.

Nemojte postati obeshrabreni i nestrpljivi ako još niste doživeli puninu Božjih obećanja u svom životu. Bog vas može pripremiti da doživite neka od velikih iskustava koje je spremio za vas.

Hodajte sa Gospodom i vremenom ćete uvideti da će se Njegova obećanja ostvariti u vašem životu.

Subota, 17. oktobar

LJUBAV DONOSI POSLUŠNOST

*»Ko ima zapovijesti moje i drži ih on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imaće k njemu ljubav Otac moj.«
(Jovan 14,21)*

Poslušnost Božjim zapovestima dolazi iz vašeg srca. Kada kod sebe primetite otpor u vezi poslušnosti Bogu, to je jasan pokazatelj da se vaše srce udaljava od Njega. Neki tvrde: »Volim Boga, ali imam poteškoća da Ga poslušam u nekim područjima svog života.« To je duhovno nemoguće. Ako bih vas upitao: »Da li volite Boga?« možda ćete odmah pozitivno odgovoriti. Ali ako bih vas upitao: »Da li ste poslušni Bogu?« da li biste isto tako brzo pozitivno odgovorili? Istinska ljubav prema Bogu vodi poslušnosti celog srca. Ako biste svom bračnom drugu rekli da ga volite u određenim trenucima, ali da imate problem u nekim drugim, vaš odnos bio bi doveden u pitanje. Međutim, mi pretpostavljamo da je Bog zadovoljan sa delimičnom ili povremenom poslušnošću. Ne, nije.

Poslušnost bez ljubavi je legalizam. Poslušnost poslušnosti radi može biti samo pokušaj perfekcionizma koji vodi u oholost. Mnogi svesni hrišćani nastoje da održe disciplinu u svom životu i da budu poslušniji Hristu. Koliko god mnogo duhovne prakse imali, ona nikada neće zameniti ljubav prema Bogu. Ljubav je disciplina. Bog gleda iznad naših pobožnih navika, iznad vašeg moralnog životnog stila i iznad crkvenog života, i fokusira se duboko u suštinu vašeg bića, u vaše srce.

Da li je vaše bogoslužjenje postalo prazno i rutinsko? Da li ste izgubili volju da čitate Božju reč? Da li je vaš molitveni život sveden na obred? Ovo su simptomi srca koje se udaljava od Boga. Vratite se svojoj prvoj ljubavi. Ljubav je najveća motivacija za odnos sa Bogom i za službu Njemu.

Subota, 24. oktobar

GREH JE BEZAKONJE

*»Svaki koji čini grijeh i bezakonje čini: i grijeh je bezakonje.«
(1. Jovanova 3,4)*

Veoma je opasno živeti život bez duhovnih smernica, normi, kojima razlikujemo dobro od lošeg. Taj standard je Božja reč. Duhovni zakoni, poput fizičkih zakona, služe za našu zaštitu, ne za ograničavanje. Vi možete isprobavati svoju slobodu izazivajući zakone elektriciteta, ali čineći to možete doživeti smrt. Isto tako, ne možete prekršiti Božji zakon, a da u isto vreme ne budete slomljeni. Bog je uspostavio aposlutne moralne i duhovne zakone koje smo slobodni da ignorišemo – ali samo na svoju štetu. Ovi zakoni su večni. Kultura ih ne prevazilazi. Okolnosti ih ne uklanjaju. Božji zakoni su večni i oni će vas sačuvati od smrti ako ih budete slediti.

Neki ljudi doživljavaju Božje zakone kao restrikciju i kao ograničavanje. Naprotiv, Božja reč vas štiti od smrti (Rimljanima 6,23). Na primer, kada je Bog rekao da ne činimo preljubu, želeo je da doživite najpotpunije iskustvo bračnog odnosa. Dalje, On je znao za razarajuću bol koja će slomiti vas, vašeg bračnog druga, vašu decu, rođake, prijatelje i vašu crkvenu porodicu, ako prekršite ovaj zakon. Zato su Božji zakoni toliko važni za vaš život! Bez njih, vi biste bili uskraćeni za dobra koja Bog ima u svojoj riznici za svakog ko je poslušan. Greh je birati bilo koji drugi standard da na njemu zasnivate svoj život osim Božjeg zakona. Ako vrednujete svoj život upoređujući ga sa životom svog bližnjeg ili prema vrednostima društva u celini, onda ga zasnivate na bezakonju, a bezakonje je greh.

Subota, 31. oktobar

LJUBAV PRETPOSTAVLJA NAJBOLJE

»Ljubav... Sve snosi, sve vjeruje, svemu se nada, sve trpi.«
(1. Korinćanima 13,7)

Ljubav nema granice. Ljubav nikada ne kaže: »Otišao si predaleko. Ne mogu više da te volim.« U stihu koji smo pročitali *SVE* znači zaista sve što se može zamisliti. Ljubav, kao što je Hristova, ne ostavlja sumnju u umu druge osobe da će prestati. Da li osobe bliske vama znaju da mogu pasti, da mogu postupiti nerazumno, ali da se vaša ljubav prema njima i pored toga neće promeniti? Da li su drugi uvereni, čak i kada vas povrede, da ćete ih i dalje voleti, da nećete imati ništa protiv njih?

Ljubav pretpostavlja najbolje u vezi drugih. Ako vas neko slučajno povredi, vi odlučujete da verujete da je to bilo nenamerno. Ako neko želi da vas povredi, vi »snosite« sve, opraštajući bezuslovno. Ako je moguće obasjati pozitivnim svetlom nečiji težak deo ličnosti, vi ste spremni da iskoristite tu mogućnost. Ako neko nastavlja da vas provocira, ljubav i to podnosi. Vi nikada ne gubite nadu u one koje volite. Vi praktikujete istu bezuslovnu ljubav prema drugima koju Hristos ukazuje vama.

Pavle je rekao da ne bi bio ništa posebno ako bi njegova vera mogla da pomera planine, ako bi zno jezik anđela i imao dar proštva da razume sve tajne... sve to bilo bi nevažno ako ne bi posedovao Božju ljubav. Neprihvatljivo je reći: »Pa, ja ne mogu da volim ljude na taj način!« Kada Bog voli druge ljude kroz vas, to je jedini način na koji On to može da čini! Čitajte Prvu poslanicu Korinćanima 13. poglavlje sa zahvalnošću jer je Bog već izrazio svoju potpunu i nesebičnu ljubav prema vama. Molite se i tražite da je Bog izrazi kroz vas, sada, na druge ljude.

Subota, 7. novembar

NEUMOLJIVA LJUBAV

*»Potom reče mi Gospod: idi opet, ljubi ženu koju ljubi ljubavnik a ona čini preljubu, kao što Gospod ljubi sinove Izrailjeve.«
(Osija 3,1)*

Nijedan čovek ne može u potpunosti da shvati Božju ljubav prema Njegovoj deci! Naše ograničeno iskustvo ljudske ljubavi sprečava nas od potpunog razumevanja Božje bezuslovne ljubavi prema nama. Sliku te ljubavi možemo videti u životu proroka Osije.

Osija je bio pravedan čovek, ali Bog mu je rekao da oženi grešnu ženu. Osija je poslušao i uzeo Gomeru za suprugu. On ju je pazio i ponašao se sa poštovanjem i dostojanstvom prema njoj. Nikada ranije Gomera nije doživela sličnu ljubav, ali je uskoro postala nezadovoljna. Počela je da poklanja svoju pažnju drugim muškarcima. Učinila je preljubu, tako da je na kraju potpuno napustila Osiju. Drugi muškarci su je koristili sve dok više nije imala ništa da ponudi. Onda su je prodali u roblje. Posle toga, Bog je dao Osiji poseban nalog: »Idi, otkupi je i dovedi je sebi ponovo.« Uprkos velikoj boli koju je Gomera nanela Osiji, Bog mu je rekao da joj oprost i da plati cenu za njenu slobodu i da je vrati u svoj dom.

Božja poruka je jasna: kada odbacimo Boga i poklonimo svoju pažnju, koja pripada samo Njemu, nečemu ili nekome drugom, to Bogu nanosi istu bol kao i u slučaju Gomere i Osije. Nakon svega što je Bog uradio za nas, potpuno je neshvatljivo da Ga odbacujemo. Još je neshvatljivije razumeti kako Bog može da nas voli pošto smo Ga odbacili, ignorisali i uvredili. Ipak, Božja ljubav je potpuno drugačija od ljudske. Njegova ljubav nas sledi do svih dubina naše grešnosti, dok nas ponovo ne zadobije za Sebe. Njegova ljubav je neustrašiva jer kada mi bežimo od Njega, On nastavlja da nas sledi. Kako je čudesnu i veliku ljubav Bog pokazao prema nama kroz ove slike!

Subota, 14. novembar

UČITI VOLETI

*»A za bratoljublje ne treba da vam se piše,
jer ste sami od Boga naučeni da se ljubite među sobom.«
(1. Solunjanima 4,9)*

Bog je ljubav (1. Jovanova 4,16). Sama Njegova priroda je savršena ljubav, ali zbog greha ta ljubav ne stiže uvek slobodno i prirodno do Njegove dece. Možda ste odrasli u domu gde ljubav nije izražavana. Možda vas je neko koga ste jako voleli povredio i vaše srce je zbog toga otvrdlo kao odbrana protiv daljeg bola. Vi možda možete voleti druge ali ne znate kako da izrazite svoju ljubav u rečima i delima. Možete se osećati frustriranim zato što vas Bog poziva da volite, a vi ne razumete kako da volite druge.

Pavle je pisao vernicima u Solunu da ih ohrabri da se ne umore dok uče kako da vole jedni druge. Njima nije bilo potrebno da im Pavle objašnjava kako da vole, jer ih je Bog sam naučio kako da vole jedni druge. Bog bi im dao svoju ljubav i dok su Ga sledili, On je učinio da se njihova ljubav umnoži. Kada bi sreli nekoga ko je težak da se voli, Bog bi im pomagao da ga vole kroz Svetog Duha.

Bog je u Svojoj blagodati pronašao način da nam pomogne u našim slabostima, i On je spreman da nas pouči kako da volimo jedni druge. Nema izuzetaka. Imate li problem da pokažete ljubav prema nekome? Bog vam može pomoći. On će vas osposobiti da volite svoje roditelje, svog bračnog druga, svoju decu, svoje prijatelje pa čak i svoje neprijatelje na mnogo potpuniji način nego što bi ste ih vi sami ikada mogli voleti. Ako ne znate kako da pokažete ljubav na pravi način, Bog će vas poučiti kako da to uradite. Bog je glavni autoritet kada je u pitanju ljubav. Tražite da se Njegova ljubav prelije kroz vaš život na druge ljude.

Subota, 21. novembar

OPROSTITUTE DA BI VAM BILO OPROŠTENO

*»I oprosti nam dugove naše
kao i mi što opraštamo dužnicima svojijem.«
(Matej 6,12)*

Za malo stvari se može reći da su dragocenije i vrednije za život nego primiti oprostjenje. Pošto dugo vremena nosimo teret greha, neobičan je osećaj znati da onaj ko je pogrešio može dobiti potpuno oprostjenje od Boga. Isus je svojim učenicima rekao da traže oprostjenje svaki put kada se mole. Isus je znao da ćemo se kod Boga zaduživati na dnevnom nivou jer je naša nesposobnost da dosegamo Božje standarde bez Njegove pomoći neizbežna. Ne prođe ni dan da ne osetimo potrebu da zatražimo od Boga oprostaj.

Isus je upozorio da bi trebalo očekivati Božji oprostaj samo ukoliko oprostimo onima koji su nama zgrešili. Opraštanje je u Božjoj prirodi (2. Mojsijeva 34,6-7). Ako želimo da budemo Njegovi sledbenici, moramo da sledimo Njegov primer. Ako Bog želi da oprosti našim neumoljivim neprijateljima, mi ne možemo učiniti ništa manje. Isus nije rekao da određene uvrede nisu vredne našeg oprostjenja. Mi nemamo biblijski izgovor da ne oprostimo drugima, čak ni u svom srcu.

Ako ipak odlučite da ne oprostite, vaše bogoslužjenje i molitva biće uzaludni (Matej 5,23-24). Tražite od Boga da vas učini svesnim mračnih delova vašeg života gde još gajite ozlojeđenost. Jasna svesnost vaše potrebe za opraštajem staviće uvrede drugih na pravo mesto. Tražite od Boga da vas učini sličnijim Hristu da biste, čak i kada budete progonjeni, mogli da se molite: »Oče, oprosti im.«

Subota, 28. novembar

ODRECI SE

»Tada Isus reče učenicima svojim: ako ko hoće za Mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme krst svoj i ide za Mnom.«

(Matej 16,24)

Greh čini da smo usmereni na same sebe, da skrećemo svoja srca sa Boga na sebe. Suština spasenja je promena usredsređenosti sa sebe na Boga. Hrišćanin mora provesti vreme u odricanju od sebe. Naše veliko iskušenje biće da ističemo sebe dok sledimo Hrista. Jakov i Jovan su ovo činili dok su birali da slede Isusa, ali su u isto vreme tražili najvažnije pozicije u Isusovom carstvu (Marko 10,35-37). Jakov i Jovan su želeli učeništvo koje neće ometati njihove lične želje i planove. Poput njih, mi kažemo: »Gospode, želim da ti ugodim, ali daj da ostanem ovde gde jesam.«

Ljudi usmereni na same sebe pokušavaju da održe svoje živote neometenim, sigurnim i sebičnim. Naše iskušenje je da poklonimo svoje vreme i napore ciljevima ovog sveta. Onda, kada smo uspešni u očima sveta, mi težimo da unesemo Boga u svoj svet čašćavajući Ga našim uspehom. Možemo reći: »Sada kada sam uspešan u poslu, sportu, politici, porodici pa čak i u hrišćanskoj službi, želim da dam svu slavu Bogu.« Bog nije zainteresovan za primanje drugorazredne slave naših sebičnih aktivnosti. Bog prima slavu od svojih aktivnosti koje čini kroz naše živote.

Svet će nas mamiti da usvojimo njegove ciljeve i da ulažemo u privremene i prolazne stvari. Oduprite se ovom iskušenju da sledite sebične ciljeve, tražeći od Boga da ih blagoslovi. Umesto toga, odrecite se sebe i pridružite se Božjem delu koje vam On otkriva.

Subota, 5. decembar

UZMI SVOJ KRST

*»Tada Isus reče učenicima svojim: ako ko hoće za mnom ići, neka se odreće sebe, i uzme krst svoj i ide za Mnom.«
(Matej 16,24)*

Tvoj krst je Božja volja za tebe, bez obzira na cenu. Uzeti svoj krst je izbor; to nije izvan naše kontrole. Može se desiti da imate zdravstvene probleme, buntovno dete ili finansijske pritiske, ali nemojte pomešati ove stvari sa pozivom da ponesete svoj krst. Nisu okolnosti sa kojima se suočavate niti posledice vaših dela vaš krst. Vaš krst je dobrovoljno učešće u Hristovoj patnji dok On ostvaruje svoj plan otkupljenja (Filibljanima 3,10). Pavle kaže da se raduje u svojim patnjama jer zna da mu je kroz njih omogućeno da učestvuje u mukama koje pomažu drugima da dožive hrišćansku zrelost (Kološanima 1,24).

Mi imamo tendenciju da se trenutno krećemo od »odricanja sebe« ka tome da »sledimo Isusa«. Međutim, nemoguće je da sledite Isusa ako prvo niste uzeli svoj krst. Postoje aspekti Božjeg otkupiteljskog dela koji mogu da se ostvare jedino kroz patnju. Baš kao što je Hristos trebalo da prođe kroz patnju da bi doneo spasenje, tako će postojati teškoće koje bi trebalo da izdržite da bi Bog doneo spasenje onima oko vas. Isus nije govorio sa svojim učenicima o krstu sve dok nisu shvatili da je On Hristos (Matej 16,21). Nikada nećete biti sposobni da podnesete nevolje krsta osim ako se prvo niste uverili da je Isus Mesija. Jednom kada ste ovo rešili, kada ste uredili svoj odnos sa Hristom, On će vas upoznati sa vašim krstom. Nema hrišćanstva bez krsta. Ako čekate zajednicu sa Bogom koja nikada ne traži patnju ili neprijatnosti, onda Hristos nije vaš uzor. Božja volja za vas uključuje krst. Prvo, uzmite svoj krst, a onda Me sledite, kaže Isus.

Subota, 12. decembar

SLEDI ME

*»Tada Isus reče učenicima svojim: ako ko hoće za mnom ići, neka se odreče sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom.«
(Matej 16,24)*

Možemo uzeti Božje prisustvo zdravo za gotovo. To nam se može desiti jer je Isus rekao da će biti sa nama uvek, gde god da se nalazimo (Matej 28,20). Isus ne sledi nas – mi sledimo Njega. Vi ne pozivate Boga da se pridruži vašem poslu. On poziva nas da se uključimo u Njegove aktivnosti. Isus je rekao: »Ne izabrate vi Mene, nego Ja izabrah vas« (Jovan 15,16). Slediti Isusa zahteva apsolutnu poslušnost. Njemu nije potreban naš savet u vezi toga koji je smer najbolji za nas. Bog već zna šta je najbolje bez konsultacije sa nama.

Sleđenje Isusa može nam doneti iskustva o kojima nikada nismo sanjali. Bićete sa Isusom dok plače nad onima koji su se zarobili grehom. Osetićete bol koji Isus oseća. Videćete one koji su bili duhovno slepi kako doživljavaju radost kada sretnu Boga po prvi put. Videćete živote koji su bili slomljeni, a sada su izlečeni. Videćete obnovljene brakove; one koji su bili u ropstvu oslobođene i one koji su plakali utešene. Biće trenutaka kada ćete lako i ugodno slediti Isusa. A opet, biće trenutaka kada ćete biti u iskušenju da Ga napustite. Sleđenje Isusa znači hodati kroz oluju ili stajati na vrhu planine.

Subota, 19. decembar

VI STE SO

*»Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, čim će se osoliti?
Ona već neće biti ni za što, osim da se prospe napolje
i da je ljudi pogaze.«
(Matej 5,13)*

Božji narod bi trebalo da bude sredstvo koje će sačuvati svet od uništenja i degeneracije zbog greha. Bog je planirao da vaš život poboljša zajednicu gde živite i sačuva ono što je dobro i ispravno. Istinski pobožan život koji pozitivno utiče na okruženje ima veliku vrednost. Hristovo prisustvo u vama čini da sve ono što je On bude dostupno i drugima. Njegovo spasenje može osloboditi zavisnika, popraviti uništeni dom, izlečiti bol prošlosti, vratiti izgubljeno dete i utešiti ranjeno srce. Sve ovo je dostupno onima koji vas okružuju ukoliko je Hristos postojan u vašem životu.

Ako nismo u dobroj zajednici sa Gospodom, Isus kaže da smo poput soli koja je izgubila svoju slanost, svoju svrhu i samim tim nemamo nikakvu vrednost. Ništa od Božje spasonosne blagodati i sile ne može se preneti sa nas na druge. Kako možemo odrediti svoju »slanost«? Pogledajte porodicu. Da li smo uspeali da je sačuvamo od uticaja koji uništavaju i negativnosti koje nas okružuju? Ispitajte svoje radno okruženje. Da li su grešni uticaji u vašem radnom okruženju zaustavljeni jer se vi tamo nalazite? Pogledajte zajednicu u kojoj živite. Da li je ona bolje mesto zbog vašeg prisustva? Šta je sa crkvom? Dokaz da nas je Bog upotrebio kao svoje oruđe za očuvanje evanđeoskih vrednosti jeste da stvari oko nas postaju duhovno bolje umesto lošije. Ako ljudi oko nas duhovno slabe, trebalo bi da odemo Gospodu i dopustimo Mu da uskladi naše živote sa svojom voljom da bi mogao adekvatno da nas upotrebi sebi na slavu, a ljudima na korist.

Subota, 26. decembar

VI STE SVETLO

*»Tako da se svijetli vaše vidjelo pred ljudima,
da vide vaša dobra djela, i slave Oca vašega koji je na nebesima.
(Matej 5,16)*

Uticaj svetla na tamu u kojoj se nalazi ne može ostati neprimijećeno. Svetlo jasno i direktno objavljuje svoje prisustvo i energično razgoni tamu. Božja namera je da vas učini svojim svetlom. On želi da sijate kao izuzetni argument u korist Njegovog prisustva i Njegove sile, da bi tama u životima onih koji vas okružuju bila uklonjena i zamjenjena svetlom Božje slave.

Ako, ipak, primetite da svet oko vas postaje tamniji, nemojte da optužujete tamu! Jednostavno, to je ono što tama radi. Jedini lek za tamu jeste svetlo. Isus je svojim učenicima rekao da treba da budu »svetlo svetu« (Matej 5,14). Kakva izuzetna odgovornost – da budemo oni kroz koje Bog sprovodi svoje božansko svetlo i razgoni tamu oko drugih. U objavi svog prvog dolaska na ovu zemlju, Isus je rekao: »Ljudi koji sjede u tami, vidješe vidjelo veliko, i onima što sjede na strani i u sjenu smrtnome, zasvijetli vidjelo« (Matej 4,16).

Hristov dolazak na Zemlju nije bio neprimijećen! Tama je bila isterana. Gde god da je Isus išao, Božja istina bila je jasno objavljena, ljudi su bili izlečeni, licemerje razotkriveno, a grešnici su primili oprostaj. Svet više nikada neće biti isti od trenutka kada je Otac predstavio svoje svetlo kroz svog Sina. Da li za vas može da se kaže isto? Da li Hristovo prisustvo može da isijava iz vašeg doma u vašu zajednicu? Kada se Božjem svetlu dopusti da nesmetano svetli kroz vaš život, tama oko vas će nestati.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru
Odgovara: Želimir Stanić
Umnoženo u kancelariji izdavača – 2020.
Za internu upotrebu